

РЕШЕНИЕ

№ 16713

гр. София, 15.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9043** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „МОНИК 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. Х. И., чрез Адвокатско дружество „Б. и Т.“ срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023004867-091-001 от 30.04.2024 г. издаден от Д. Б. К. - орган, възложил ревизията, и Г. В. К. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1002/23.07.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с който за дружеството е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 3 377,64 лв. и лихви в размер на 749,61 лв. за 2021 г., и са установени задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 12 958,50 лв., и лихви в размер на 3 868.96 лв. за 2021 г. Жалбоподателят сочи, че РА е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Според изложеното в жалбата, от страна на дружеството в хода на ревизията са представени достатъчно доказателства, както от счетоводните регистри, така и данни за платените данъци към Столична община, които органите по приходите не са съобразили и неправилно са приели, че е налице дублиране на сумите за 2020 г. и 2021 г. Счита също така за неоснователно и позоваването на чл. 77 от ЗКПО, предвид извода на ревизиращите органи, че е нарушено счетоводното законодателство за текущо начисляване на разходи или разходите да се признават, ведно с признаването на приходите, предвид обстоятелството, че имотът не се използва за дейността на дружество. Касателно установените липсите в касовата наличност, заявява, че не било установено кога са настъпили липсите, а от събраните доказателства не се установявало да е осъществен състав на скрито разпределение на печалбата. Намира, че органите по приходите неправилно са направили извода, че се касае за

разпределен дивидент, доколкото същият се разпределя в полза на съдружници или собственици, каквато не е представляващата, доколкото собственик на капитала е друго юридическо лице. Прави искане съдът да отмени РА и да присъди на дружеството разноските по делото.

В с.з. , жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира направените по делото разноски за заплатена държавна такса.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрк.М. оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„МОНИК 2012“ ЕООД е български търговец със седалище в [населено място]. От момента на учредяване на дружеството през 2012г. и до настоящия момент едноличен собственик на капитала на дружеството е „МОНИК 2008“ ЕООД с управител Д. Х. И.- А., която е управител и на дружеството – жалбоподател.

Ревизионното производство спрямо дружеството е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221023004867-020-001 от 11.08.2023г., връчена на 12.09.2023 г. по електронен път, изменена със Заповед № Р-22221023004867-020-002/11.12.2023 г., с която е възложено извършването на ревизия на „МОНИК 2012“ ЕООД за установяване на задължения по Закон за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ и за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по Закона за облагане на доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2021 г. Посочените заповеди са издадени от Д. Б. К., на длъжност началник отдел „Ревизии” в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед №РД-01 -379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., във връзка с Заповед № 3-ЦУ-869/05.05.2023 г. на изпълнителния директор на НАП да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ад. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119. ал. 2 от ДОПК.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад /РД/ №Р-22221023004867-092-001 от 26.02.2024 г., връчен по електронен път на 05.03.2024 г. По реда и на основание чл. 117, ал. 5 от ЗДДС от дружеството е подадено писмено възражение срещу направените предложения за установяване на задължения в РД. ведно с допълнителни доказателства, което е прието за частично основателно.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № Р-22221023004867-091-001 от

30.04.2024 г., издаден от Д. Б. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - от органа възложил ревизията и Г. В. К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 13.05.2024 г. На основание чл. 26, т. 2 и т. 6 във връзка с чл. 77 от ЗКПО е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата в размер на 33 776.40 лв., представляваща дублирани платени местни данъци и такси /МДТ/ и лихви върху тях. На основание чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ е определен и дължим данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за 2021 г. за разпределени суми в полза на управителя, приети за скрито разпределение на печалбата. Като краен резултат от извършването на ревизията с РА е определен дължим корпоративен данък в размер на 3 377.64 лв. и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 12 958,50 лв. и лихви общо в размер на 4 618.57 лв.

Основната дейност на „МОНИК 2012“ ЕООД е покупка на недвижими имоти с цел строителство

и/или продажба в първоначален или обработен вид; всякакви видове сделки на управление и разпореждане с недвижими имоти; консултантски, информационни, програмни и други услуги и др.

В рамките на ревизионното производство е извършено посещение на декларирания адрес за кореспонденция на дружеството с цел връчване на ЗВР и на Искане за представяне на доказателства и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, документирано с протокол № 1993221 от 16.08.2023 г., при което не е намерен представляващ дружеството. Изготвеното ИПДПОЗЛ № Р- 22221023004867-040-001 от 15.08.2023 г. е връчено по електронен път на 12.09.2023 г. Със същото са дадени разяснения на дружеството от необходимост за провеждане на ревизията на място съобразно разпоредбата на чл. 115 от ДОПК и са изискани първични и вторични счетоводни документи; търговски документи, свързани с дейността — договори; инвентаризационни описи; банкови извлечения регистрационни талони на притежаваните МПС. Изискана е информация за търговски обекти, от които се осъществява дейността, оборотни ведомости и главни книги, както и писмени обяснения за начина на финансиране на дейността, информация за физическите лица, които са заети непосредствено с осъществяваната дейност; лицето, което е получавало и подписвало първичните счетоводни документи; каква е обичайната практика за сключване на договорите с клиенти и доставчици. В отговор чрез лицензиран пощенски оператор са представени част от изисканите доказателства, оборотна ведомост и главна книга за 2021г., нотариални актове, регистрационен талон на МПС и договор за покупко-продажба, фактури, разходни касови ордери /РКО/ и приходни касови ордери /ПКО/, договори за заем и за наем на сейф, аналитични регистри на сметки от гр. 20, 30, 40, 41, 42, 49, 50, 60, 61, 70. подробен хронологичен регистър за 2021 г. С Протокол №1993217 от 22.11.2023 г. е документиран проведен разговор с управителката на ревизираното дружество във връзка с необходимостта от осигуряване на място за преглед на оригинални търговски и счетоводни документи, при което същата е заявила че няма офис или място, където това да е възможно.

С Протокол № Р-22221023004867-ППД-001 от 09.02.2024 г. са приобщени, събрани доказателства в хода на извършена оперативна проверка за преброяване на касата на дружеството, приключила с Протокол №0404088/08.02.2023 г.

С Искания за представяне на информация от трети лица № Р-22221023004867-041- 001 от 09.02.2024 г. и №Р-22221023004867-041-002 от 22.02.2024 г. са изискани данни от Столична община за платени от дружеството МДТ за 2021 г., като получените документи са обсъдени в хода на ревизията и са намерили отражение в оспорения РА.

По отношение на допълнително определения корпоративен данък в хода на ревизията е установено следното:

В извършена по отношение на жалбоподателя предходна проверка, приключила с Протокол №0404088/08.02.2023 г. е представена оборотна ведомост и главна книга за 2020 г., присъединени към преписката. Според записите по дебита на сметка 606 „Разходи за данъци и такси и други подобни“ са осчетоводени разходи за главници за местни данъци и такси /МДТ/ в размер на 32 300,00 лв. и лихви в размер на 1 476,40 лв., платени през 2021 г., съгласно представените платежни нареждания с възражението срещу РД. Според ревизиращите органи, независимо, че тези МДТ са платени през 2021 г. те представляват разход за 2020г. и правилно същият е отчетен в тази година, съгласно данните от оборотната ведомост и главната книга за 2020 г. Отделно от горното е констатирано, че същите разходи са отчетени още веднъж и през 2021 г., видно от представената оборотна ведомост за 2021 г. и главна книга, като по дебита на сметка 609 „Други разходи“ и кредит на сметка 503 „Банка в лева“ е осчетоводена сумата в размер на 33 776,40 лв. Освен това е установено още, че по счетоводна сметка 609 са осчетоводени и начислените МДТ

за 2021 г. в размер на 32 300,00 лв. и лихва в размер в 465,52 лв. Предвид получения отговор от Столична община ревизиращите органи са приели, че за 2021 г. на дружеството следва да бъде признат само разхода в размер на 32 765,45 лв., отнасящите се за дължими МДТ за 2021 г. За платените през 2021 г., дължими МДТ за 2020 г. е подчертано, че те са вече отчетени през 2020 г. и не следва да бъдат признати за данъчни цели през 2021 г.

Предвид установеното и във връзка с изложеното по-горе, на основание чл. 77 във връзка с чл. 26, т. 2 и т. 6 от ЗКПО не е призната отчетената като разход сума в размер на 33 776.40 лв., във връзка с което е определен дължим данък в размер на 10 699,47 лв. при деклариран от дружеството - 7 321,83 лв. След приспадане на внесения данък в размер на 7 321,83 лв. е установен данък за довносяне в размер на 3 377,64 лв. и лихва в размер на 749.61 лв.

По отношение на установения данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица:

В хода на извършена оперативна проверка, документирана с Протокол серия АА, № 0404088 от 08.02.2023 г., е извършено преброяване на касата на дружеството /приобщен към настоящата ревизия/. Съставен е протокол в присъствието на управителката, подписан от същата, както и от присъствалите органи на приходната администрация, включително отдел „Събиране“. Установено е, че наличността към 08.02.2023 г. е в размер на 2 435,00 лв. Същевременно по счетоводни данни през 2021 г. от касата на дружеството в полза на неговия управител са изплатени суми в размер на 189 499,44 лв., за които не са представени документи и доказателства за какво са изразходвани. В тази връзка е изготвена Покана № 0-22220023012017-999- 001/18.07.2023 г. за подаване на декларация по чл. 55 от ЗДДФЛ за деклариране на скрито разпределение и данък дивидент за 2021 г., която е изпратена на декларираните електронни адреси, но не е получено потвърждение за връчването ѝ. Във връзка с връчване на поканата по чл. 12 от ДОПК са извършени посещения на декларираните адреси на управление и кореспонденция, находящи се в [населено място] [улица] [населено място] [улица]. При извършените посещения не е открит представляващ и/или пълномощник. В хода на същата проверка е установена липса на парични средства, като оборота по сметка 501 „Каса“ е в размер на 72 432,24 лв., а по счетоводни данни при инвентаризацията сумата е 2 432,24 лева. Тази сума е описана и е внесена по сметката за принудително събиране на публични вземания, съгласно приложено платежно нареждане от 08.02.2023 г. От жалбоподателя са представени писмени обяснения с придружително писмо вх. № Р-22221023004867-006-И от 09.02.2024 г., в които лицето за първи път заявява, че за 2021 г., дружеството има салдо по сметка 429/1 „Други разчети с персонала и съдружниците управител“, в която сметка се отчитат средствата за разплащане с управителя. Пояснява, че в периода на проверката дружеството е било с блокирана банкова сметка, вследствие на което не е могло регулярно да се разчита чрез нея. Също така е отбелязано, че поради извънредните мерки, въведени в страната в този период, породени от пандемичната обстановка от COVID-19 се е стигнало до несигурност в икономическата обстановка, и поради тези обстоятелства управителят взема решение да съхранява тези средства в собствен сейф /обществен трезор/, за който е представен договор за наем, сключен с БНБ и анекс към него. Видно от представените РКО и банкови извлечения, описани на стр. 14-16 от РД дружеството е предоставило на управителката суми общо в размер на 192 500,00 лв. по каса и в размер на 66 670.00 лв. по банка. Сумите са осчетоводени по сметка 429/1 „Други разчети с персонала и съдружниците - управител“. В хода на ревизията не са представени първични счетоводни документи за разходването на тези суми и дали същи са използвани във връзка с дейността на дружеството.

С оглед горното, ревизиращите органи са приели, че преведените суми към управителката, за които липсват доказателства че са използвани за дейността на дружеството, представляват скрито

разпределение на печалбата по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ЗКПО и съгласно чл. 201, ал. 1 от ЗКПО и чл. 55, ал. 1 от ЗДДФЛ върху сумата в размер 259 170,00 лв. е определен дължим данък съгласно чл. 38 от ЗДДФЛ в размер на 12 958,50 лв.

Описаните фактите по делото по същество не са спорни, спорна е тяхната правна интерпретация.

Ревизионният акт е оспорен по административен ред.

С Решение № 1002/23.07.2024 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ - [населено място] жалбата срещу него е отхвърлена. Решението на директора на дирекция „ОДОП“ – С.-град е съобщено на дружеството на 14.08.2024г., а жалбата до съда е подадена на 21.08.2024г.

В хода на делото е приета и приложена административната преписка, ведно с всички доказателства по нея.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата на „Моник 2012“ ЕООД е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима. За да прецени основателността ѝ, съдът взе предвид следното:

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на производството не се установи да са допуснати съществени процесуални нарушения. Събирането на доказателства не е било възпрепятствано от страна на данъчните органи, дадени са конкретни указания по релевантните обстоятелства. Съдът намира, че оспореният акт е изцяло съобразен с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Разпоредбата на § 1, т. 5, б. „а“ от ЗКПО дефинира като "Скрито разпределение на печалба" сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

Съгласно чл. 38, ал.1, т. 2, б. „а“ от ЗДДФЛ с окончателен данък се облагат облагаемите доходи от дивиденти и ликвидационни дялове в полза на местно или чуждестранно физическо лице от източник в България.

Действително, ЗДДФЛ не съдържа легална дефиниция на понятието скрито разпределение на печалбата, но подобна дефиниция се съдържа в §1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО. Съгласно §1 т. 8 от Допълнителните разпоредби на ЗДДФЛ скрито разпределение на печалбата е съответното понятие по смисъла на ЗКПО. Дивидент, видно от легалната дефиниция на закона, дадена с § 1, т. 5, б. „в“ от ДР на ЗДДФЛ, наред с другото е и скрито разпределение на печалбата. Уредено е, че по смисъла на ЗДДФЛ понятието "скрито разпределение на печалбата" е съответното понятие по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане. Съгласно § 1, т. 5, б. „а“ е дефинирано понятието "Скрито разпределение на печалба" като сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

Нормата на чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ регламентира, че окончателният данък за доходите от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалба се определя върху brutния размер на сумите, представляващи скрито разпределение на печалбата. Ставката на данъка е 5 на сто за доходите, предвид нормата на чл. 46, ал. 3 от ЗДДФЛ, като данъкът се удържа и внася в сроковете и по реда на чл. 65, ал. 3 от закона - от предприятието – платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата.

При тази нормативна рамка и с оглед установеното по делото от фактическа страна, съдът приема, че от доказателствата по делото се установява по безспорен начин, че предоставената на управителката суми общо в размер на 192 500,00 лв. по каса и в размер на 66 670,00 лв. по банка за отговорно пазене е част имуществото на предприятието, което обстоятелство не се отрича и от жалбоподателя. Посочените сумите са осчетоводени по сметка 429/1 „Други разчети с персонала и съдружниците - управител“, като в хода на ревизията не са представени първични счетоводни документи за разходването на тези суми и дали същи са използвани във връзка с дейността на дружеството.

Съгласно счетоводните стандарти, предоставянето на посочената сума е следвало да бъде отделена в специална сметка, касаеща предоставени средства за съхранение или такава поясняваща, че те са част от активите на ревизираното лице, а не както са осчетоводени по счетоводна сметка 429/1 „Други разчети с персонал и съдружници - управител“. Не е спорно, че нито предоставянето на въпросните суми е отразено счетоводно по описания начин, нито са налице счетоводни записи, отразяващи изразходването им за осъществяваната от дружеството дейност или тяхното възстановяване. Не са представени каквито и да било документи, установяващи изразходването на средствата във връзка с дейността на дружеството, а и липсата на такива се потвърждава от писмените обяснения на управителката И..

Обстоятелството, че въпреки това, суми в различни размери /от няколко стотин лева до няколко хиляди лева/ са изплащани регулярно в рамките на цялата година обосновава извод за това, че се касае за скрито разпределение на печалба, представляващо дивидент съгласно легалната дефиниция на това понятие, дадена в § 1, т. 5, б. "в" от ДР на ЗДДФЛ.

Видно от приложения по делото отчет за паричния поток за 2021 г., спорните суми са посочени като парични потоци от допълнителни вноски и връщането им на собствениците. В СС-7 Отчет за паричните потоци се пояснява, че тази статия касае единствено разчети със собственици, какъвто според жалбоподателя не е настоящия случай. Паричните средства са бързоликвиден финансов инструмент, като съгласно СС-7 те биват парични средства, налични в брой и такива под формата на депозити. В конкретния случай тези средства са предоставени само за съхранение, така че по същество като налични в брой същите следва да намерят отражение в тази статия. Плащанията със сумите, дадени за съхранение на управителя, следва да се отразят в паричния поток като част от оперативните дейности, тъй като същите обикновено са свързани с покриване на текущите разходи за управление и административни услуги на дружеството. По-специално, тези разходи трябва да бъдат включени в раздела „Паричен поток от оперативна дейност“ и по-конкретно в подкатегорията за изплатени пари за административни и други оперативни разходи. Доколкото по делото няма счетоводни записвания и данни за покриване на такива разходи, то сумата, дадена на управителя в случая, би трябвало да се отрази в паричния поток като промени в паричните средства или се отразява като временно намаление на

наличните парични средства в баланса, което означава, че в паричния поток тя ще бъде отбелязана като намаление на наличните пари в секцията за оперативни дейности или като „други плащания“, което в конкретния случай не е сторено.

Освен това, доколкото според твърденията на управителката, процесните суми са й били предоставени за отговорно пазене, не е имало пречка при извършеното фактическото преброяване на средствата тя да посочи, че тези суми са в нейно владение и мястото, където е можело да бъдат проверени. Такава информация за наличните парични средства на дружеството е изисквана от управителя с връчване на нарочно искане за представяне на документи преди провеждането на инвентаризацията, във връзка с което обаче от нея няма изрично заявяване за отговорното пазене на парични средства на дружеството. Такива доводи са наведени едва с представените в края на ревизията доказателства с писмо с вх. № P2222102334867-006-И от 09.02.2024 г.

Следва да се отбележи още, че в самата жалба пред административния орган, жалбоподателят сам е заявил, че е бил запознат, че банковите сметки на дружеството са блокирани /в следствие на заповед от НАП/ и именно с тези взети счетоводни записвания са поставени в заблуждение органите на дирекция „Събиране“, които са провели производство по изземването на установените касови наличности на дружеството с цел обезпечаване на вземанията на НАП. Ако посочената сума, предоставена за пазене от управителката, още преди датата на инвентаризацията, е била обявена по съответния ред и вярно и точно оповестена в счетоводството на дружеството и в годишните финансови отчети /основен принцип на счетоводството/, то органите по приходите са могли безпрепятствено да установят касовата наличност на дружеството, включително и парични средства, дадени за съхранение на управителката И.. Горното обективира извода, че към датата на провеждане на инвентаризацията на касата на дружеството управителката безспорно не е разполагала с посочените средства, дадени й на отговорно пазене, нито се е разпоредила с тях по начин, който да показва, че те са разходени за дейността на дружеството. Не са представени и доказателства, от които евентуално би могло да се установи, че сумите се намират в притежание на търговското дружество. Управителят на дружеството е лицето, което е държало парите и при липсата на доказателства, че сумите са откраднати или погубени, правилно е прието, че е осъществено разпореждане с тях в полза на управителя. Без значение в случая е, как точно и кога точно е извършено това разпореждане. Преди всичко законът не поставя каквито и да било ограничения по отношение на изпълнителното деяние, с което сумите, които не са свързани с осъществяването от данъчно задълженото лице дейност, са предоставени в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, за да се зачита това разпореждане като скрито разпределение на печалбата. При тези обстоятелства следва да се направи извода, че е налице именно скрито разпределение на печалбата под формата на дивидент, който е получен от едноличния собственик на капитала на търговското дружество-жалбоподател.

Освен това житейски неприемливо, в настоящата икономическа обстановка в страната, едно работещо предприятие да извади от касата си средства в такъв голям размери, да ги предостави на управителя за съхранение в личен сейф и в продължение на няколко години да не ги използва за икономическата дейност на дружеството.

В случая, не би имало пречка търговеца само да съхранява средствата си в банков сейф, като обаче по този начин въпросните суми биха били обявени в ГФО като такива, вложени в банков сейф и биха били предмет на извършена проверка от органите по приходите от дирекция „Събиране“ и върху тях е можело да бъде наложен запор съгласно чл. 202 от ДОПК.

По тези съображения съдът приема, че правилно е преценено, че са били налице основания за възникване на задължение за данък за облагаем доходи от дивидент под формата на скрито разпределение на печалбата на управителя на дружеството в размер на 12 958, 50 лв. (5% от 259 170,00 лв.) за 2021г., което задължение на дружеството като главница с РА правилно е определено по основание и размер.

Предвид установеното задължение като главница и с оглед нормата на чл. 175, ал.1 от ДОПК, правилно са определени задължения за лихви за забава върху главницата в размер на 3 868, 96 лв.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя и по отношение на допълнително определените задължения за корпоративен данък в размер на 3 377, 64 лв. и лихви в размер на 749, 61 лв. за 2021г.

Нито в хода на ревизията, нито пред настоящата инстанция са представени доказателства за платените данъци към общината за 2020 г. до настоящият момент. С писмо на Столична община с вх. №23-22-749#3 от 18.06.2024 г. за 2020 г. са представени платежни нареждания от 18.05.2021 г. за платени МДТ в размер на 32 300,00 лв. и лихви в размер на 1 476,40 лв. или общо 33 776,40 лв. Видно от данните от представената главна книга за 2020 г. и допълнително представените доказателства по делото, в счетоводна сметка 451 „Разчети с общини“ са начислени МДТ - 32 300,00 лв. Сметката е приключена със счетоводна сметка 606 „Разходи за данъци, такси и други подобни плащания“ със сумата в размер на 32 300,00 лв., която е приключена със счетоводна сметка 123 „Печалби и загуби от текущата година“. По дебита на счетоводна сметка 606 е отнесена сумата - 7 253.00 лв. с пояснение МДТ, като общата сума в размер на 39 553,00 лв., формирана по счетоводна сметка 606, представлява разход, отнесен в отчета за приходи и разходи за 2020г. на ред „други разходи“, както и като разход по годишната данъчна декларация за 2020 г. по чл. 92 от ЗКПО на ред общи разходи. При така направените счетоводни записвания начислените МДТ за 2020 г. са ползвани като текущ разход през 2020 г., макар и платени през 2021 г., което е признато и от органите по приходите.

По отношение на дължимите МДТ за 2021 г., предвид представената главна книга, оборотна ведомост и хронология на гр. 60, са начислени МДТ в размер на 32 300,00 лв. със счетоводните операции дебит на сметка 609 срещу кредит на

сметка 451 с посочената сума. Със същата счетоводна операция са начислените и дължими лихви за МДТ, като тези разходи не са оспорени от органите по приходите и с РА, предвид изложените с възражението мотиви са признати като разход на дружеството. Що се отнася до взетата счетоводна операция дебит на сметка 609 срещу кредит на сметка 503 със сумата в размер на 33 776,40 лв., представляваща платените МДТ за 2020 г., видно от счетоводните записвания, посочената сума веднъж е отчетена по сметка 606 като разход за 2020 г., и втори път като разход и за 2021 г.

Обстоятелството, че плащането е извършено през 2021 г., а касае МДТ, които са начислени като разходи за 2020 г. не следва да влияе върху отчетените от дружеството разходи. За приключване на начисления данък по сметка 451 през 2020 г. следва да се дебитираща тази сметка срещу кредитиране на гр. 50 и по този начин не би се получило повторно отразяване на разхода по гр. 60, което е направил жалбоподателя.

Предвид факта, че за отчетения повторно разход за дължимите МДТ за 2020 г., но платени през 2021 г. дружеството не притежава документ, обосноваващ този разход за 2021 г., правилно органите по приходите са приели, че са касае за приложение на разпоредбата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО, съгласно която не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани, във връзка с което е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2021 г. със сумата в размер на 32 300,00 лв.

По отношение на лихвите за МДТ в размер на 1 476,40 лв., които са включени в сумата 33 776,40 лв. /32 300,00 лв. + 1 476,40 лв./ правилно е прието от ревизиращите органи, че тези разходи попадат в обхвата на чл. 26, т. 6 от ЗКПО - разходи за начислени глоби, конфискации и други санкции за нарушаване на нормативни актове и лихви за просрочие на публични държавни и общински задължения. Такива разходи не са признати за данъчни цели, защото се изхожда от принципа, че лицето не може да черпи ползи от своето незаконосъобразно поведение.

При така изложеното и в тази част РА като правилен и законосъобразен следва да бъде потвърден.

С оглед претенцията на ответника по спора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същата за основателна с оглед изхода на спора, като на ответника в съответствие с чл. 8, вр. чл.7, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 3 635, 92 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал.1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – [населено място]-град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МОНИК 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за

кореспонденция [населено място], [улица] , представлявано от управителя Д. Х. И., чрез Адвокатско дружество „Б. и Т.“ срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023004867-091-001 от 30.04.2024 г. издаден от Д. Б. К. - орган, възложил ревизията, и Г. В. К. - ръководител на ревизията, потвърден с решение № 1002/23.07.2024г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., с който за дружеството е определен допълнителен корпоративен данък в размер на 3 377,64 лв. и лихви в размер на 749,61 лв. за 2021 г., и са установени задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 12 958,50 лв., и лихви в размер на 3 868,96 лв. за 2021 г.

ОСЪЖДА „МОНИК 2012“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] , представлявано от управителя Д. Х. И., да плати на дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП разноски по делото в размер 3 635, 92 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: